

Sygn. akt III AUz 482/16

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Małgorzata Gerszewska (spr.)

Sędziowie: SA Iwona Krzeczowska - Lasoń

SA Jerzy Andrzejewski

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2017 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy G. Ś.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o przeniesienie odpowiedzialności

na skutek zażaleń G. Ś. i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

od postanowienia zawartego w punkcie 2 postanowienia Sądu Okręgowego w Bydgoszczy VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 18 listopada 2016 r., sygn. akt VI U 2240/16

w przedmiocie zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie i zasądzić od G. Ś. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. kwotę 4.800,00 złotych (cztery tysiące osiemset złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

2. oddalić zażalenie G. Ś.;

3. zasądzić od G. Ś. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. kwotę 1.800,00 złotych (jeden tysiąc osiemset złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

SSA Iwona Krzeczowska - Lasoń SSA Małgorzata Gerszewska SSA Jerzy Andrzejewski

Sygn. akt III AUz 482/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 listopada 2016 r. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w punkcie 1 umorzył postępowanie odwoławcze, zaś w punkcie 2 zasądził od G. Ś. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. kwotę 3.600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego, wskazując, jako podstawę rozstrzygnięcia, § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym po 27 października 2016 r.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł pozwany zaskarżając je w punkcie 2 i wnosząc o jego zmianę poprzez zasądzenie od odwołującej na rzecz pozwanego kwoty 4.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

oraz o zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany wskazał, że przy wartości przedmiotu zaskarżenia na kwotę 30.400,00 zł. Sąd Okręgowy błędnie zasądził na rzecz organu rentowego kwotę 3.600,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, powołując przy tym prawidłową podstawę prawną zasądzenia kosztów to jest § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015.1804), które obowiązywało od 1 stycznia 2016 r. Przy tak określonej wartości przedmiotu sporu koszty zastępstwa procesowego w niniejszej sprawie winny wynieść 4.800,00 zł, na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015.1804).

Zażalenie wywiodła również G. Ś. zarzucając naruszenie przepisów prawa procesowego polegające na zasądzeniu od odwołującej na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa prawnego w kwocie 3.600 zł i wnosząc o jego zmianę poprzez ustalenie wynagrodzenia z tytułu zastępstwa prawnego w kwocie adekwatnej do koniecznego wkładu pracy pełnomocnika z uwzględnieniem cofnięcia odwołania przed pierwszym posiedzeniem Sądu w sprawie.

W uzasadnieniu skarżąca podniosła, że pełnomocnik ZUS złożył wprawdzie odpowiedź na odwołanie, jednak było to jedyne pismo złożone przez pozwanego w tej sprawie na etapie postępowania odwoławczego. Wartość zasądzonych kosztów sądowych - zdaniem wnioskodawczyni - w wysokości 3.600 zł jest zdecydowanie nieadekwatna w stosunku do nakładów pracy poczynionych przez pełnomocnika ZUS na tym etapie postępowania. Zasądzona kwota jest zbyt wysoka i należy ją obniżyć. Skarżąca zaznaczyła, że wysokość stawek wskazana w rozporządzeniu z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych została ukształtowana przy uwzględnieniu oceny nakładu pracy pełnomocnika, a w tej konkretnej sprawie nakład pełnomocnika pozwanego był bardzo minimalny.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego skutkowało zmianą zaskarżonego postanowienia.

Przypomnieć należy, iż Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód (wnioskodawca) cofnął ze skutkiem prawnym pozew (odwołanie) lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne (art. 355 § 1 k.p.c.). Umorzenie postępowania na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w związku z cofnięciem pozwu (odwołania) przez stronę powodową oznacza, że po jej stronie musi się objawić wola zaniechania dalszego postępowania.

W analizowanej sprawie do umorzenia postępowania doszło na skutek cofnięcia odwołania przez G. Ś., a skoro tak, to rozstrzygnięcie o kosztach postępowania winno nastąpić w oparciu o art. 203 § 2 k.p.c., zgodnie z którym pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego. Podkreślenia wymaga bowiem, iż w tej sytuacji procesowej pozwany jest traktowany jak wygrywający proces, dlatego - o ile złoży wniosek - należy mu się zwrot kosztów procesu.

Pozwany w odpowiedzi na odwołanie złożył wniosek o zasądzenie od strony skarżącej na jego rzecz kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i wniosku tego nie cofnął w toku postępowania. Przedmiotowy wniosek podtrzymał również w piśmie procesowym z dnia 10 listopada 2016 r.

Mając na uwadze powyższy wniosek, Sąd zaskarżonym postanowieniem (w punkcie 2) zasądził od wnioskodawcy na rzecz pozwanego kwotę 3.600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie odwoławcze.

Analizując trafność zaskarżonego postanowienia wskazać należy, iż Sąd Okręgowy, prawidłowo uznał, że wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego zasługuje na uwzględnienie, przy czym w sposób

nieprawidłowy określił ich wysokość. Sąd Okręgowy błędnie bowiem przyznał pełnomocnikowi organowi rentowemu wynagrodzenie w wysokości niższej od tej, którą określają stawki minimalne w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015.1804) w brzmieniu obowiązującym do dnia 27 października 2016 r. W sytuacji gdy postępowanie w niniejszej sprawie zostało wszczęte w dniu 19 sierpnia 2016 r., na skutek odwołania wnioskodawcy od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 czerwca 2016 r., zgodnie z § 21 zastosowanie powinno znaleźć rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015 r., poz. 1804) w stanie prawnym obowiązującym do 27 października 2016 r. Stosownie zaś do § 2 pkt 5 przedmiotowego rozporządzenia stawka minimalna przy wartości przedmiotu sporu powyżej 10.000 zł do 50.000 zł – wynosi 4.800 zł.

Kwota należnych pełnomocnikowi pozwanego kosztów zastępstwa procesowego - wbrew zarzutom podniesionym w zażaleniu wywiedzionym przez G. Ś. - winna zostać określona według stawek minimalnych niezależnie od nakładu pracy pełnomocnika. Skoro w rozporządzeniu w sprawie opłat za czynności radców prawnych prawodawca określił wysokość stawek minimalnych wynagrodzenia za poszczególne czynności lub za udział w postępowaniach to uznać należy, że tym samym uwzględnił wszelkie okoliczności charakterystyczne dla danego typu spraw. W stawkach tych (minimalnych) odzwierciedlona została wycena koniecznego nakładu pracy pełnomocnika związana ze specyfiką określonego rodzaju postępowań (vide postanowienie Sądu Najwyższego z 24 października 2012 r. III CZ 57/12, LEX nr 1288673). Sąd, co prawda, ma możliwość miarkowania wynagrodzenia pełnomocnika, to jednak uprawnienie to dotyczy wyłącznie kwestii ustalenia wysokości wynagrodzenia w kwocie stanowiącej wielokrotność stawki minimalnej, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Niewątpliwie pozwanemu, jako stronie wygrywającej, koszty się należą, i nie mogą one być niższe niż wynika to z rozporządzenia – w analizowanym przypadku zaś kwota ta wyniosła 4.800 zł (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015.1804) w stanie prawnym obowiązującym do 27 października 2016 r.).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny, podzielając stanowisko pozwanego zaprezentowane w wywiedzionym zażaleniu, na mocy art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł, jak w punkcie 1 sentencji.

W punkcie 2 postanowienia Sąd Odwoławczy na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie G. Ś..

Na marginesie jedynie wskazać należy, że pełnomocnik wnioskodawcy w sposób nieprawidłowy obliczył wysokość opłaty od zażalenia, błędnie wskazując, jako podstawę jej ustalenia art. 19 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Jak wynika bowiem z treści art. 36 powołanej ustawy, w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych i w sprawach odwołań rozpoznawanych przez sąd pracy i ubezpieczeń społecznych pobiera się opłatę podstawową w kwocie 30 złotych wyłącznie od apelacji, zażalenia, skargi kasacyjnej i skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. A skoro tak, to opłata od zażalenia winna zostać uiszczona w kwocie 30 zł, a nie – jak przyjął pełnomocnik skarżącego 36 zł - 1/5 z (5 % z 3.600 zł).

W punkcie 3 Sąd Apelacyjny, na mocy § 10 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804) w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U. z 2016 r., poz. 1667) a obowiązującym od 27 października 2016 r. (przy uwzględnieniu jego § 2 – postępowanie w danej instancji zakończyło się bowiem wydaniem postanowienia przez Sąd Okręgowy dnia 18 listopada 2016 r.), zasądził od wnioskodawcy na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kwotę 1.800,00 tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

SSA Iwona Krzeczowska - Lasoń SSA Małgorzata Gerszewska SSA Jerzy Andrzejewski